

ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา

อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษา เขต 14

อัจฉรี สิริเสมอภาค*

สาขาวิชา การบริหารการศึกษา

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 14 จำแนกโดย เพศ และประสบการณ์การทำงาน กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 14 จำนวนทั้งสิ้น 100 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่าง (Sample Random Sampling) ใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย 80 คน โดยใช้ตาราง เครื่องมือและมอร์แกนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาความเชื่อมั่น ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.96 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ เปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 14 จำแนกตามเพศ วิเคราะห์ค่าโดยใช้ค่า t-test แบบ Independent สำหรับประสบการณ์การทำงาน วิเคราะห์ค่าโดยใช้ค่า (One-way analysis of variance)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 14 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เพื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า 1. การประเมินผลการเรียน 2. นิเทศภายในสถานศึกษา 3. การจัดการเรียนการสอน 4. การพัฒนาบุคลากร 5. การวิจัยและพัฒนา 6. การบริหารหลักสูตร 7. การจัดระบบข้อมูลและสารสนเทศทางวิชาการ 8. การจัดทำโครงการทางวิชาการ 9. การประเมินผลงานทางวิชาการ ทุกด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

2. ครูที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 14 โดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และรายด้านพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอดงหลวง จังหวัดสุพรรณบุรี สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 14 โดยภาพรวม พบว่าไม่แตกต่างกัน และรายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ

ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ความนำ

กระแสโลกาภิวัตน์และความเปลี่ยนแปลงของโลกที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านวิทยาการ และ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้แต่ละประเทศต้องปรับตัวในการร่วมมือและพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันมากขึ้น เพื่อให้ทันกับเหตุการณ์ในสังคม ที่มีความสลับซับซ้อน ดังเหล่านี้เป็นแรงผลักดันสำคัญที่ทำให้หลายประเทศต้องปฏิรูปการศึกษา คุณภาพของการจัดการศึกษาจึงเป็นตัวบ่งชี้สำคัญประการหนึ่งสำหรับประเทศที่จะอยู่ได้หรือคงความได้เปรียบก็คือประเทศที่มีอำนาจทางความรู้และเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ประเทศไทยต้องเตรียมคนรุ่นใหม่ เพิ่มศักยภาพการจัดการศึกษาไทยให้พร้อมสำหรับการแข่งขันในเวทีโลก (สำนักบริหารงานกรมมัธยมศึกษาตอนปลาย, 2555 : 3-4)

การจัดการศึกษาที่ใช้สถานศึกษาเป็นฐาน (School Based Management) เป็นรูปแบบการบริหารสถานศึกษาแนวใหม่ ซึ่งเกิดขึ้นตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 ที่กำหนดให้มีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาให้ทั่วถึงทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป ไปยังคณะกรรมการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546 : 9) งานบริหารในสถานศึกษาทั้ง 4 ด้าน พบว่าผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญในส่วนของงานวิชาการมากที่สุด ทั้งนี้เพราะจุดมุ่งหมายของการบริหารงานวิชาการอยู่ที่การสร้างนักเรียนให้มีคุณภาพ มีความรู้ มีจริยธรรม และมีคุณสมบัติตามที่ต้องการ งานวิชาการจึงเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพและความสำเร็จของโรงเรียน (ภาวิดา ธาราศิริสุทธิ และกัลยมน อินทสุต, 2558 : 2) สอดคล้องกับข้อเสนอแนะของนักวิชาการเกี่ยวกับการเสริมสร้างโรงเรียนให้มีคุณภาพหรือประสบผลสำเร็จ ดังนี้ เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีแผนงานทางวิชาการที่ดี การจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน เสริมสร้างบรรยากาศในโรงเรียนในทางบวก มีการพัฒนาบุคลากรอย่างกว้างขวาง ใช้ภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วม ส่งเสริมการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ และส่งเสริมให้ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550 : 12)

จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2558 ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่าวิชาคณิตศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 36.80 วิชาภาษาไทย มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 44.18 วิชาภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 35.39 วิชาวิทยาศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 39.73 วิชาสังคมศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 49.66 และของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใน

จังหวัดภูเก็ต พบว่าวิชาคณิตศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 26.88 วิชาภาษาไทย มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 52.03 วิชาภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 28.23 วิชาวิทยาศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 34.39 และวิชาสังคมศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 39.94 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 14 , 2558 : 7) เมื่อพิจารณาจะเห็นว่า เป็นระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ค่อนข้างต่ำ ซึ่งย่อมเกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยตรง และส่วนหนึ่งจะต้องมีผลมาจากความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการ เพราะถ้าครูมีความพึงพอใจในการบริหารงานวิชาการ ก็ย่อมส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนด้วย ทั้งนี้ได้มีนักการศึกษาได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ อาทิเช่น อภิชาติ อินตา (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความพึงพอใจของครูวิชาการและครูผู้สอนเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 พบว่า ครูขาดความรู้ความเข้าใจในด้านการจัดทำหลักสูตรและการนำเอาหลักสูตรไปใช้ คณะกรรมการสถานศึกษา ชุมชน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องไม่มีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร ขาดแคลนสื่อ วัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีประกอบการเรียนการสอน หนังสือสำหรับการศึกษาค้นคว้าไม่หลากหลาย และไม่เพียงพอ การนิเทศภายในขาดความต่อเนื่อง ขาดเครื่องมือวัดผลประเมินผลที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน ครูวิชาการและครูผู้สอนส่วนใหญ่มีข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ดังนี้ คือ ควรจัดอบรม เชิงปฏิบัติการ ในเรื่องการจัดทำหลักสูตรและการนำเอาหลักสูตรไปใช้ ควรสนับสนุน สื่อเทคโนโลยี ในการใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ควรจัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อ และขอรับบริจาค หนังสือ วารสาร เข้าห้องสมุดทุกภาคเรียน ผู้บริหารและคณะกรรมการนิเทศภายใน ควรนิเทศตามแผนที่กำหนดไว้อย่างต่อเนื่อง ควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่องการวัดผลประเมินผลแก่คณะครู และ สอดคล้องกับที่ นิลวรรณ วัฒนา (2556 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี พบว่า ปัญหาที่พบมากที่สุดคือบุคลากรขาดความรู้ในการบริหารงานวิชาการ รองลงมาคือ ปัญหาการขาดแคลนบุคลากร บุคลากรขาดทักษะในการปฏิบัติงาน การขาดงบประมาณในการพัฒนา มีข้อเสนอแนะคือ การจัดอบรม การทำคู่มือการปฏิบัติงาน การพัฒนาหลักสูตร การติดตามอย่างต่อเนื่องโดยศึกษานิเทศก์ และการระดมทรัพยากรจากทุกภาคส่วนมาสนับสนุนการบริหาร

การบริหารงานวิชาการให้ประสบความสำเร็จ ต้องอาศัยทรัพยากรต่าง ๆ มากมาย โดยเฉพาะทรัพยากรบุคคลที่จะเป็นปัจจัยหลักที่จะนำไปสู่เป้าหมาย ทรัพยากรการบริหารแต่ละประเภทมีความสำคัญอยู่ในตัวของมันเอง และต้องพึ่งพาซึ่งกันและกันด้วย จะขาดอย่างใดอย่างหนึ่งมิได้ เช่น ไม่มีเงิน ไม่มีวัสดุอุปกรณ์ เราก็ไม่สามารถทำอะไรได้ หรือมีแต่เงิน วัสดุพร้อมสมบูรณ์ แต่ขาดคน ผลงานก็ไม่เกิดขึ้น คน

จึงมีความสำคัญในการบริหารงานทุกอย่าง แต่เนื่องจากคนเป็นผู้ที่มีความรู้สึก มีความต้องการ การที่จะให้คนยอมทำงานอย่างเต็มใจและเต็มกำลังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่ต้องสร้างความพึงพอใจให้เกิดขึ้น บุคลากรในองค์กรทุกคน เพราะเมื่อคนเกิดความพึงพอใจต่อการบริหารงาน ก็ย่อมจะส่งผลต่อการปฏิบัติงานของพวกเขาด้วย หากบุคคลไม่มีความพึงพอใจในการทำงาน ก็จะเป็นมูลเหตุหนึ่งที่ทำให้ผลงานและการปฏิบัติงานต่ำ คุณภาพของงานลดลง หากองค์กรมีบุคคลที่มีความพึงพอใจในการทำงานสูง จะมีผลทางบวกต่อการปฏิบัติงาน เมื่อบุคคลเกิดความพึงพอใจ ก็จะส่งผลให้เกิดขวัญและกำลังใจ เป็นแรงกระตุ้นให้เกิดความมุ่งมั่นและกระตือรือร้นที่จะพัฒนางานของตนให้มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้บุคคลสำคัญจะทำให้การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบรรลุเป้าหมายนั้น คือ ครู ซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียน ครูเป็นผู้มีอิทธิพลโดยตรงต่อนักเรียน เพราะเป็นทั้งผู้ที่ถ่ายทอดความรู้ อบรมสั่งสอนทางด้านคุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้นักเรียนสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ถ้าครูมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานก็ย่อมส่งผลต่อนักเรียนด้วยเช่นกัน ดังที่ ปราชญา กล้าผจญ (2543 : 181) ได้กล่าวไว้ว่า ความพึงพอใจในงานเป็นเรื่องสำคัญมาก ถ้าดูแลให้พนักงานมีขวัญและกำลังใจดี เขาจะร่วมแรงร่วมใจกันปฏิบัติหน้าที่การงานให้บังเกิดเป็นผลสำเร็จอย่างดีเสมอ

ดังนั้นเพื่อให้การจัดการศึกษาประสบผลสำเร็จ ผู้บริหารจำเป็นต้องสร้างความพึงพอใจให้กับครูต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอดกลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14 เพื่อนำผลจากการศึกษามาเป็นข้อมูลสารสนเทศและแนวทางสำหรับผู้บริหารโรงเรียนในการบริหารงานวิชาการ และปรับปรุงพัฒนาคุณภาพการบริหารงานวิชาการให้เป็นที่พึงพอใจต่อบุคลากรในโรงเรียนให้มากที่สุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอดกลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 14
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอดกลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 14 จำแนกตามเพศ และประสบการณ์ในการทำงาน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีขอบเขตการศึกษา ดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 กลุ่มประชากร คือ ครูผู้สอน จากโรงเรียนมัธยมศึกษา 3 โรงเรียน ในอำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14 จำนวน 100 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอน จากโรงเรียนมัธยมศึกษา 3 โรงเรียน ในอำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14 ที่ปฏิบัติหน้าที่การสอน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ เคอร์ชี่และมอร์แกน (Krejcie, R.V. and Morgan, D.W., 1970 : 608) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 80 คน

2. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น คือ ข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เพศ และประสบการณ์ในการทำงานของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 14

2.2 ตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 14 ตามขอบข่าย 9 ด้าน (กมล, 2544 : 9) ดังนี้ 1. ด้านการบริหารหลักสูตร 2. ด้านการจัดการเรียนการสอน 3. ด้านการประเมินผลการเรียน 4. ด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา 5. ด้านการพัฒนาบุคลากร 6. ด้านการวิจัยและพัฒนา 7. ด้านการจัดทำโครงการทางวิชาการ 8. ด้านการจัดระบบข้อมูลและสารสนเทศทางวิชาการ 9. ด้านการประเมินผลงานทางวิชาการ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยการหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence : IOC) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.5–1.0 และหาค่าความเชื่อมั่นใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอนคือ 1. ข้อมูลส่วนบุคคล 2. เนื้อหาที่จะทำวิจัย 3. ข้อเสนอแนะเป็นคำถามปลายเปิด

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปเป็นข้อๆ ได้ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่าง 80 คน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง โดยมีประสบการณ์ทำงาน ต่ำกว่า 10 ปี มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ตั้งแต่ 20 ปี ขึ้นไป และระหว่าง 10–20 ปี ตามลำดับ

2. ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 14 ครูมีความพึงพอใจโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

3. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 14 โดยภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และรายด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความพึงพอใจในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 14 โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 14 พบว่าประเด็นที่น่าสนใจที่ควรนำมาอภิปรายมีดังนี้

1. ผลการศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14 อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน โดยมีความพึงพอใจของครูต่อด้านการประเมินผลการเรียนมากที่สุด รองลงมา คือด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการวิจัยและพัฒนา ด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการจัดระบบข้อมูลและสารสนเทศทางวิชาการ ด้านการจัดทำโครงการทางวิชาการ และอันดับสุดท้าย คือ ด้านการประเมินผลงานทางวิชาการ ซึ่งอภิปรายในแต่ละด้านได้ดังนี้ ด้านที่ 1 ด้านการประเมินผลการเรียน โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมากโดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูกำหนดวิธีการและสร้างเครื่องมือที่จะใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ให้แก่นักเรียนสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนมีการกำหนดวิธีการและเครื่องมือที่จะใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และเตรียมการในการสร้างเครื่องมือ และกำหนดวิธีการที่เป็นระบบ การประเมินการเรียนรู้ระหว่างดำเนินการสอน การประเมินผลปลายภาคเรียนและปลายปีด้วย ทำให้เกิดความสะดวกในการสังเกตการปฏิบัติงานของผู้เรียนและรวบรวมผลงานของผู้เรียนเป็นระยะๆ เพื่อแสดงถึงความก้าวหน้าหรือพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละคนในสถานศึกษาซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ นิภางค์พล สุพิชญ์ (2546) ได้ศึกษาความพร้อมในการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนนทบุรี

ผลการวิจัยพบว่า ความพร้อมในการประเมินผลการเรียนทั้ง 3 ด้าน คือด้านการเสนอแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและงานวิชาการ ด้านผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์และแนวปฏิบัติในการประเมินผลการเรียน และด้านการรายงานผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในสถานศึกษา สามารถช่วยสนับสนุนการดำเนินการในการวัดและประเมินผลการเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้านที่ 2 ด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ โรงเรียนจัดให้มีการนิเทศภายในสถานศึกษาเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนของครู ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนจัดให้มีการนิเทศภายในสถานศึกษาทุกภาคเรียน และโรงเรียนมีการประชุมทางวิชาการและมีการนำผลการประเมินการนิเทศมาแจ้งให้ครูทราบเพื่อสร้างขวัญกำลังใจ หรือนำมาปรับปรุงพัฒนา ทั้งในส่วนที่ต้องปรับปรุงแก้ไข หรือในส่วนที่ดีแล้ว เพื่อให้ครูทราบผลการประเมินของตนเองและนำมาปรับปรุงพัฒนา หรือเพื่ออาจจะเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจในการสอนของครูต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จรรย์ ขันทะสีมา(2546) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อการนิเทศภายในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน พบว่า การประชุมอบรมทางวิชาการ การวัดและการประเมินผลการเรียน และงานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนส่งผลต่อการนิเทศภายในสถานศึกษาเป็นที่สุด ช่วยให้การนิเทศภายในสถานศึกษาสามารถพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพ ด้านที่ 3 ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ โรงเรียนจัดให้มีการนิเทศภายในเพื่อร่วมกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการเรียนการสอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนให้การช่วยเหลือ แนะนำ ให้ครูสามารถปรับปรุงการสอน ปรับปรุงวิธีการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามเป้าหมายของการศึกษาได้เป็นอย่างดี จนทำให้ครูสามารถพัฒนาเทคนิคการจัดการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดีคือทำให้เกิดความพึงพอใจต่อการบริหารงานด้านนี้ของสถานศึกษาเป็นอย่างมากซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลาวัณย์ ดันท์สุทธิวงศ์ (2536) ได้ศึกษาการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนประถมศึกษาดีเด่น สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่าความเป็นเลิศทางวิชาการของโรงเรียนเกิดจากการจัดอบรมการใช้หลักสูตร เทคนิคการสอน การใช้สื่อ วิธีการวัดและประเมินผลแก่ครู รวมทั้งจัดเอกสารหลักสูตร แผนการสอน คู่มือครู และเอกสารทางวิชาการให้ครูใช้อย่างเพียงพอ สนับสนุนให้ครูเตรียมการสอนและใช้สื่อในการจัดการเรียนการสอน มีการดำเนินการวัดและประเมินผลที่เป็นระบบ ด้านที่ 4 ด้านการพัฒนาบุคลากร โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ โรงเรียนจัดให้มีการฝึกอบรม สัมมนาตามโครงการพัฒนาบุคลากรตามแผนปฏิบัติการประจำปีของโรงเรียนเป็นระยะๆและสม่ำเสมอ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนและทางสังกัดได้มีการเชิญวิทยากรจากภายนอกที่เชี่ยวชาญมาให้ความรู้ในโรงเรียน หรือภายในสังกัด ให้ครูได้มีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการพัฒนาบุคลากรในด้านต่างๆ ในการพัฒนาบุคลากร อาจจะสำรวจความต้องการในการพัฒนาตนเองของครูทุกคน หรือจัดให้ครูได้ศึกษาคูงาน หรือให้ครูมีส่วนร่วมในการประเมินผลการพัฒนาบุคลากรซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรีดา ศรีเศษมาตย์ (2542) ได้ศึกษา การศึกษาเพื่อเสนอรูปแบบการพัฒนา

บุคลากรในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดมหาสารคาม พบว่าความต้องการในการพัฒนาบุคลากรนั้นอยู่ในระดับ มาก โดยเฉพาะความต้องการในด้านวิธีการพัฒนาและด้านเนื้อหาสาระ และ รูปแบบในการพัฒนาบุคลากรที่เหมาะสม ควรเป็นรูปแบบที่สอดคล้องกับหลักการวัตถุประสงค์ เนื้อหา เทคนิควิธีและอื่น ๆ ตลอดจนปัญหาและความต้องการที่เหมาะสมกับสถานการณ์นั้น ๆ ด้านที่ 5 ด้านการวิจัยและพัฒนา โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ โรงเรียนจัดอบรมสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนให้แก่ครู ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนสร้างความตระหนักให้ครูเห็นความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียนด้วยการจัดหาหนังสือ เอกสารต่าง ๆ ให้ครูได้ศึกษาค้นคว้าอ้างอิงเพื่อพัฒนางานวิจัยอย่างเพียงพอ และจัดอบรมการทำวิจัยโดยนำวิทยากรผู้มีความรู้ทางด้านวิจัยมาฝึกพัฒนาครูในการเขียนและค้นคว้าในการทำวิจัย รวมไปถึงจัดให้มีห้องสืบค้นสำหรับให้ครูให้ได้ใช้อย่างเพียงพอและทั่วถึงซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บังอร หิรัญอร (2544) ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนต่อการวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนแก่นำระดับประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่าผู้บริหารมีความคิดเห็นในระดับมากต่อบทบาทของผู้บริหารในการสนับสนุนให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน ส่งเสริมให้มีการจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู เพื่อนำผลการวิจัยมาแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนรู้นักเรียนอย่างจริงจัง ด้านที่ 6 ด้านการบริหารหลักสูตร โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ โรงเรียนจัดทำหลักสูตรของโรงเรียนได้สอดคล้องบริบทกับมาตรฐานการเรียนรู้อะไรก็ตามที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนจัดให้มีการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้อะไรก็ตามที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู และสาระการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระ สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง และมีการชี้แจงประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหลักสูตรของโรงเรียนให้บุคลากร ผู้ปกครอง และชุมชนทราบอย่างทั่วถึง ผู้บริหารมีการหามาตรการหรือแนวทางในการประชาสัมพันธ์หลักสูตรของโรงเรียนอย่างทั่วถึง โดยใช้หนังสือแจ้ง ดิปรประกาศ เสียงตามสาย ประชาสัมพันธ์ทางเว็บไซต์ หรือไลน์กลุ่ม เฟซบุ๊ก ทำให้ ครู บุคลากร ผู้ปกครอง และชุมชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหลักสูตรอย่างถูกต้องและทั่วถึงเพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มาเจอ โกสุโข (2537) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารหลักสูตรมัธยมศึกษา (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 ผลการวิจัยพบว่า การบริหารหลักสูตรของโรงเรียนในระดับมากที่สุด 3 เรื่อง คือ (1) การจัดตารางสอนของครู สอดคล้องกับการจัดตารางเรียน และตารางการใช้ห้องเรียน (2) การจัดให้มีศูนย์รวมตารางสอนทุกวิชา (3) การกำกับดูแลและประเมินผลการเรียนให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ โดยทั้งครูและโรงเรียนร่วมชี้แจงให้ผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้องทราบบทบาทของตนเองที่จะช่วยให้การใช้หลักสูตรประสบผลสำเร็จ ด้านที่ 7 ด้านการจัดทำระบบข้อมูลและสารสนเทศทางวิชาการ โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ โรงเรียนนำข้อมูลและสารสนเทศทางวิชาการไปใช้ ในการวางแผนเชิงกลยุทธ์และหาแนวทางในการพัฒนางานวิชาการ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ โรงเรียนกำหนดและวางแผนการบริหารงานสารสนเทศอย่างเป็นระบบ ผู้บริหารมีการ

กำหนดและหาแนวทางในการวางแผนการบริหารงานสารสนเทศ โดยจัดทำเป็นปฏิทินการจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศ ตลอดจนกำหนดครูผู้รับผิดชอบให้ชัดเจนเป็นปัจจุบันและต่อเนื่อง ด้านที่ 8 ด้านการจัดทำโครงการทางวิชาการ โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ โรงเรียนจัดให้มีการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ตามโครงการและมีการติดตามผลการปฏิบัติงานโครงการอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนจัดให้มีการประเมินระหว่างจัดทำโครงการเพื่อแก้ปัญหา ครู ชุมชนและผู้ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการจัดทำโครงการทางวิชาการของโรงเรียน ผู้บริหารหาแนวทางให้ครูได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดทำโครงการทางวิชาการอย่างทั่วถึง โดยมีการสำรวจความต้องการของครูในการจัดทำโครงการ โดยใช้แบบสอบถาม หรือประชุมครูเพื่อปรึกษาหารือแลกเปลี่ยนเรียนรู้ หรือมอบหมายให้ครูได้รับผิดชอบโครงการทางวิชาการตามความต้องการซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อิงอร คำหงส์ (2532) ได้ศึกษา การศึกษาโครงการวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชลบุรี พบว่าโครงการวิชาการสามารถใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติที่มีลักษณะประเภท จุดมุ่งหมาย วิธีการประเมินผลและผลการประเมิน มีแหล่งงบประมาณ ซึ่งจะประโยชน์สำหรับผู้บริหารการศึกษาทุกระดับที่จะ มองเห็นทิศทางการปฏิบัติงานวิชาการโดยส่วนรวม สามารถสนองความต้องการและช่วยส่งเสริมการปฏิบัติงานของโรงเรียนได้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ด้านที่ 9 ด้านการประเมินผลงานทางวิชาการ โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ โรงเรียนจัดประชุมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของการประเมินผลงานทางวิชาการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนได้ทำความเข้าใจกับบุคลากรในโรงเรียนถึงจุดมุ่งหมายของการประเมินผลการดำเนินงานในสถานศึกษา และจัดทำรายงานสรุปผลในประเด็นที่สำคัญ เช่น ผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ผลงานครู รางวัลที่ได้รับ เผยแพร่ต่อสาธารณชนด้วยวิธีที่หลากหลาย เช่น จัดทำหนังสือพิมพ์โรงเรียน จัดทำเว็บไซต์ของโรงเรียนเพื่อเผยแพร่ หรือเชิญหน่วยงานภายนอกและชุมชนเข้ามาร่วมทำกิจกรรมในโรงเรียนตลอดจนจัดทำรายงานเผยแพร่ต่อสาธารณชนหรือหน่วยงานต้นสังกัดซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปราณี นุ่นน้อย (2550) ได้ศึกษาการพัฒนาองค์ประกอบของการประเมินงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน พบว่า ปัญหาในการประเมินผลงานทางวิชาการ คือ การประเมินเน้นผลผลิต และขาดความชัดเจนในการอธิบายองค์ประกอบ การประเมินส่งผลให้เกิดความเข้าใจที่แตกต่างกัน ระหว่างผู้ปฏิบัติงานกลุ่มต่างๆ และการประเมินในแต่ละขั้นตอนใช้เวลานาน

2. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษาอำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14 จำแนกตามเพศ พบว่า โดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษานั้น ครูเพศหญิงและครูเพศชายจะทำหน้าที่แตกต่างกัน ครูเพศหญิงมักจะนำแนวทางปฏิบัติตามนโยบายของสถานศึกษาไปปฏิบัติมากกว่า มีความต้องการในการพัฒนางานวิชาการให้ประสบความสำเร็จและส่งผลต่อตัวนักเรียนสูงกว่า จึงมีความพึงพอใจ

ของครูเพศหญิงมากกว่าครูเพศชาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ มะลิวรรณ แสนบุญยัง (2554) ได้ศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเทศบาลเมืองสวรรคโลก อำเภอสวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย พบว่าครูที่มีเพศต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของโรงเรียนแตกต่างกันและเมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่า รายด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนี้

2.1 ด้านการบริหารหลักสูตร พบว่า ครูเพศหญิงมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14 สูงกว่าครูเพศชาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูเพศหญิงมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและได้รับทราบข่าวสารประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตรของโรงเรียนให้บุคลากร ผู้ปกครอง และชุมชนทราบอย่างทั่วถึงมากกว่าครูเพศชาย จึงมีความพึงพอใจสูงกว่าครูเพศชาย โรงเรียนจึงควรจัดให้ครูทุกคน ได้มีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรของโรงเรียนให้สอดคล้องบริบทและมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดอย่างเหมาะสมในแต่ละระดับชั้นอย่างทั่วถึง

2.2 ด้านการพัฒนาบุคลากร พบว่า ครูเพศหญิงมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14 สูงกว่าครูเพศชาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูเพศชายขาดการมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการพัฒนาบุคลากร โรงเรียนควรส่งเสริมให้ครูทุกคนได้มีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทาง การพัฒนาบุคลากร อาจจะสำรวจความต้องการในการพัฒนาตนเองของครูทุกคนหรือจัดให้ครูเพศชายได้ศึกษาดูงาน หรือให้ครูเพศชายมีส่วนร่วมในการประเมินผลการพัฒนาบุคลากร ทั้งนี้อาจสืบเนื่องมาจากครูเพศหญิงได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนอยู่เสมอ และมีโอกาสเข้าร่วมการอบรมที่ทางโรงเรียนและทางสังกัดจัดขึ้นอย่างสม่ำเสมอมากกว่าจึงมีความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14 แตกต่างกัน

2.3 ด้านการประเมินผลงานทางวิชาการ พบว่า ครูเพศหญิงมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14 สูงกว่าครูเพศชาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูเพศชายขาดความตระหนักและความเข้าใจเรื่องจุดมุ่งหมายของการประเมินผลงานทางวิชาการมากกว่าครูเพศหญิง คิดว่าเป็นการประเมินเพื่อพัฒนาตนเองและพัฒนางานจึงมีความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการใน โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14 แตกต่างกัน สอดคล้องกับ

งานวิจัยของ เรืองศักดิ์ เยาวโสภา (2549) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนขนาดกลางในเขตพื้นที่การศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 1 พบว่าขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ ทั้ง 9 ด้าน ได้แก่ การบริหารจัดการ การบริหารการเรียนการสอน การประเมินผล การนิเทศภายใน การพัฒนานุเคราะห์ทางวิชาการ การวิจัยและพัฒนา การบริหารโครงการทางวิชาการในสถานศึกษา การบริหารระบบข้อมูลและสารสนเทศทางวิชาการและ การประเมินผลงานทางวิชาการโดยภาพรวมมีการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนขนาดกลางในเขตพื้นที่การศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ใน ระดับมากทุกข้อ การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนขนาดกลางในเขตพื้นที่การศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 1 จำแนกตามสภาพของการบริหารงานวิชาการ ทั้ง 9 ด้าน ปรากฏว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดเล็กและผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดกลางแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

3. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษาอำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่าโดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ ดังนี้

3.1 ด้านการประเมินผลการเรียน พบว่า ครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14 แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 10 ปี และครูที่มีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป อาจมีลักษณะและมุมมองในการประเมินผลด้านการเรียนต่างกัน ครูที่บรรจุใหม่ส่วนใหญ่ มีประสบการณ์ในการทำงานน้อย มักจะประเมินผลการเรียนไม่ชำนาญมากนัก จึงมีความตั้งใจและมีความระมัดระวังในการประเมินผลการเรียน โดยมักจะประเมินผลการเรียนตามวิธีการและเครื่องมือที่ได้กำหนดไว้ให้แก่นักเรียนอย่างเคร่งครัด และนำผลการประเมินมาพัฒนาและส่งเสริมผู้เรียน มาจัดทำรายงานผลการเรียนให้นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนรับทราบ ตลอดจนรายงานผลประเมินตนเองให้ผู้บังคับบัญชาทราบในวาระการประเมินครูผู้ช่วยหรือวาระอื่นๆ ตามโอกาส ส่วนครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 20 ปีขึ้นไป มักจะประเมินผลการเรียนโดยยึดวิธีการประเมินผลการเรียนแบบเดิมๆ ไม่ค่อย ไม่เน้นวิธีการและเครื่องมือมากนัก ขาดความเอาใจใส่ต่อนโยบายและแนวทางการ

และประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริงของโรงเรียน มักจะประเมินผลการเรียนตามความรู้สึกรู้สึกของตนเอง ไม่มีเกณฑ์การประเมินผลการเรียนที่ชัดเจน ส่วนครูที่มีประสบการณ์การทำงานอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

3.2 ด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา พบว่า ครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14 แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 10 ปี และครูที่มีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป อาจจะได้รับความรู้และมีความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในสถานศึกษาต่างกันและในขณะที่เดียวกันก็ได้รับการนิเทศด้านการจัดการเรียนการสอนต่างกัน ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 10 ปี มักจะได้รับนิเทศภายในสถานศึกษาเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนของครูตามที่กำหนดไว้ในปฏิทินอย่างสม่ำเสมอและได้รับแจ้งผลการนิเทศการจัดการเรียนการสอนหลังการจัดการเรียนการสอนทันที ทำให้สามารถนำผลสะท้อนกลับจากการนิเทศภายในมาปรับปรุงพัฒนาเทคนิควิธีสอนของตนเอง มีพัฒนาการด้านการสอนดีขึ้น ส่วนครูที่มีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่จะเป็นระดับหัวหน้างาน และมีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ มักจะถูกมองว่ามีความชำนาญการในการจัดการเรียนการสอน จึงมักจะได้รับคำสั่งให้เป็นผู้นิเทศการจัดการเรียนการสอนให้แก่ครูที่มีประสบการณ์การสอนน้อยกว่าและทำให้ไม่ค่อยได้เข้ารับการนิเทศภายในตามที่กำหนดไว้ในปฏิทินอย่างสม่ำเสมอ ทำให้ไม่ค่อยได้พัฒนาเทคนิควิธีสอนใหม่ๆ เท่าที่ควร จึงทำให้ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 10 ปี มีพึงพอใจมากกว่าครูที่มีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 20 ปี ส่วนครูที่มีประสบการณ์การทำงานอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง ทั้งนี้ทั้งด้านการประเมินผลการเรียน และด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา สอดคล้อง กับงานวิจัยของ ประยูร จันท์เดช (2549) ได้ศึกษาความพึงพอใจของครูต่อการจัดการศึกษาของผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนพัทยารุโณทัย สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน พบว่าครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความพึงพอใจในการจัดการศึกษาแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ผลการวิจัยพบว่าส่วนใหญ่ครูมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในระดับมาก ไม่มีประเด็นใดเลยที่ครูมีความพึงพอใจมากที่สุด ซึ่งแสดงว่าในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษายังไม่ประสบความสำเร็จในระดับสูงเท่าที่ควร จึงควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14 เพื่อให้การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา
อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14 เกิดประสิทธิภาพมาก
ยิ่งขึ้น

2. ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการในด้านการประเมินผลงานทางวิชาการ ครูมี
ความพึงพอใจระดับต่ำที่สุด จึงควรศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการประเมินผลงานทางวิชาการ ในโรงเรียน
มัธยมศึกษา อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14 อย่างจริงจัง

เอกสารอ้างอิง

- กมล ภู่งาม. (2544). *การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: บริษัทจำกัด ก.พล (1996) .
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *การกระจายอำนาจการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ*. กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). *แนวทางการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาของให้ คณะกรรมการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ตามกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การเกษตร
- จรัญ ชันทะสีมา. (2546). *การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อการนิเทศภายใน โรงเรียนประถมศึกษา สังกัด สำนักงานงานประถมศึกษาจังหวัดน่าน*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, สาขาบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นิภางค์พล สุปัยพันธ์. (2546). *ความพร้อมในการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัด นนทบุรี*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, สาขาบริหารการศึกษา ,มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นิลวรรณ วัฒนา. (2556). *สภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, สาขาบริหาร การศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บงอร หิรัญอร. (2544). *ความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนต่อการวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนแกนนำ ระดับประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาบริหาร การศึกษา, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ปราชญา กล้าผจญ. (2543). *88 คู่ทางสู่ความสำเร็จของนักบริหาร*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร. บริษัท เอลโล่การพิมพ์.

- ปราณี นุ่นน้อย. (2550). การพัฒนาองค์ประกอบการประเมินงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. วิทยานิพนธ์
มหาบัณฑิต, สาขาวิจัยการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรีดา ศรีเศษมาตย์. (2542). การศึกษาเพื่อเสนอรูปแบบการพัฒนาคณากรในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, สาขา
บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ภาวิดา ธาราศรีสุทธิ และกัลปียมน อินทุสุต. (2558). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพมหานคร: บริษัท
มิตรภาพการพิมพ์และสตีวดีโอ จำกัด
- มะลิวรรณ แสสนบุญยัง. (2554). ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเทศบาล
เมืองสวรรค์โลก อำเภอสวรรค์โลก จังหวัดสุโขทัย. การศึกษาอิสระ, สาขาวิชาหลักสูตรและการ
สอนการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยนเรศวร
- มาเจอ โก้สุโข. (2537). สภาพและปัญหาการบริหารหลักสูตรมัธยมศึกษา(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ใน
โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,
สาขาวิชานิเทศการศึกษาและพัฒนาคณากร, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เรืองศักดิ์ เขียวโสภา. (2549). การศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดเล็ก
และโรงเรียนขนาดกลางในเขตพื้นที่การศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 1. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- ลาวัญย์ ดันท์สุทธิวงศ์. (2536). การศึกษาการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนประถมศึกษาดีเด่น สังกัด
กรุงเทพมหานคร. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการประถมศึกษา, คณะครุศาสตร์,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14. (2558). รายงานผลการดำเนินงาน สพม.14 ตามแผนปฏิบัติการ
การประจำปีงบประมาณ 2558. พังงา : กลุ่มนโยบายและแผน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพังงา
เขต 14 สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย.(2555). แนวทางการจัดการเรียนการสอนใน
โรงเรียนมาตรฐานสากล. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- อภิชาติ อินตา. (2550). ความพึงพอใจของครูวิชาการและครูผู้สอนเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ
ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2.
การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

อิงอร คำหงษ์. (2532). การศึกษาโครงการวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการ
ประถมศึกษาจังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการประถมศึกษา,
คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

